

Δήμος Αβδελιώδης

... από τους μεγαλύτερους σύγχρονους λυρικούς του θεάτρου και του κινηματογράφου σε εθνικό και διεθνές πλαίσιο

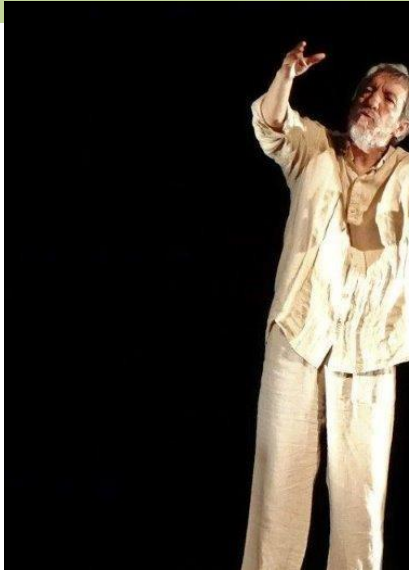
Ο **Δήμος Αβδελιώδης**, ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες δημιουργούς του θεάτρου και του κινηματογράφου, έχει συνδέσει το όνομά του με πρωτοποριακές και διακεκριμένες θεατρικές παραστάσεις που άνοιξαν νέους δημιουργικούς δρόμους στη θεατρική τέχνη σε εθνικό και διεθνές πλαίσιο.

Στις πιο πρόσφατες, την **«Πλάτωνα Απολογία Σωκράτη»** – που ξεκίνησε τον περασμένο Ιούλιο με τη συνεργασία του ΚΘΒΕ – παρουσίασε για πρώτη φορά στην ιστορία του θεάτρου, αλλά και της ερευνητικής φιλολογίας, την απαγγελία της αρχαίας ελληνικής με την δική του μέθοδο, ώστε να ακούγεται σαν φυσική και ζωντανή γλώσσα, αλλάζοντας ριζικά τη σχέση μας με τα αρχαία ελληνικά κείμενα. Κάθε μια από τις 20 θεατρικές παραστάσεις του, σχεδιασμένες και εκτελεσμένες σαν όπερες, αναδεικνύουν με έναν μοναδικό, συναρπαστικό τρόπο συγγραφείς, όπως ο Βιζυηνός και ο Παπαδιαμάντης, που εθεωρούντο μέχρι τώρα δυσπρόσιτοι εξαιτίας της καθαρεύουσας, είτε απόμακροι λόγω της ιδιάζουσας ποιητικής τους γλώσσας, όπως ο Χορτάτσος και ο Σολωμός.

«**Το Μόνον της Ζωής του Ταξείδιου**», «**Το Αμάρτημα της Μητρός μου**», «**Η Νοσταλγός**», «**Όνειρο στο Κύμα - Έρωσ Ήρωσ**», «**Το Μυρολόγι της Φώκιας**», «**Μαράν Αθά**», «**Βαβυλωνία**», «**Ερωφίλη**», και «**Η Γυναίκα της Ζάκυθος**», με τη δραματουργική επεξεργασία, τη θεατρική διασκευή και τη διδασκαλία της απαγγελίας από τον Δ. Αβδελιώδη, κατάφεραν-κατά κοινή ομολογία-να ξαφνιάσουν, να συγκεντρώσουν βαθιά, και να συγκινήσουν, ένα πολύ μεγάλο και εντελώς διαφορετικό μεταξύ του κοινό ως προς την ηλικία και την παιδεία του, ενώ επισημάνθηκε από τους παιδαγωγούς η ιδιαίτερη σημασία των παραστάσεων του για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Βιογραφικό

Ο Δ. Αβδελιώδης γεννήθηκε το 1952 στη Χίο. Σπούδασε στη Φιλοσοφική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και στη Δραματική Σχολή ΑΘΗΝΩΝ, Γ. Θεοδοσιάδη. Καλλιτεχνικός Διευθυντής στο ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Βορείου Αιγαίου 1997- 2000 και 20042010. Δίδαξε αφήγηση και λογική των συνδέσεων για τον κινηματογράφο και το θέατρο, στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, 1993 - 1997.

Το Κ.Θ.Β.Ε. για την Απολογία Σωκράτη

Η αυθεντική αυτή Αναπαράσταση της πιο συγκλονιστικής δίκης στην ιστορία του πολιτισμού, στην ίδια ακριβώς γλώσσα που μιλούσε ο Σωκράτης, κάνουν την παρακολούθηση της για τους θεατές, μια **μοναδική βιωματική εμπειρία**, έχοντας την αίσθηση ότι ζουν μέσα στην πραγματική ατμόσφαιρα εκείνης της μέρας της δίκης, κι όπου ο Σωκράτης και ο Μέλητος ενσαρκώνονται μπροστά

τους ζωντανά.

Είναι η **πρώτη φορά, που επιχειρείται και υλοποιείται**, ύστερα από 2500 χιλιάδες χρόνια, **να εκφέρεται η αρχαία ελληνική γλώσσα** έτσι, ώστε ν' ακούγεται με έναν φυσικό, άμεσο και οικείο τρόπο χωρίς χαρακτήρα πειραματισμού, αναδεικνύοντας την αδιάλειπτη ενότητα όλων των μορφών της ελληνικής γλώσσας από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα.

Πρώτη φορά, επιχειρείται και υλοποιείται, ύστερα από 2500 χιλιάδες χρόνια, να εκφέρεται η αρχαία ελληνική γλώσσα, αναδεικνύοντας την αδιάλειπτη ενότητα όλων των μορφών της ελληνικής γλώσσας από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα.

Σκέψεις του δημιουργού ...

Ο σκοπός της εκφοράς **του ίδιου του αρχαίου πλατωνικού κειμένου** κατά την παράσταση, δεν είναι εμπεριέχει λόγους επικοινωνιακής πρωτοτυπίας ή στενά φιλολογικής ή ιστορικής αναζήτησης, αλλά την ανάγκη, από το άκουσμα της φωνής του αυθεντικού έργου, να αφουγκρασθούμε και να νοιώσουμε βιωματικά τα αισθήματα και τις ιδέες του Σωκράτη

Ο Σωκράτης αρνείται να ζει συμβατικά

«(...) Με την **"Απολογία του Σωκράτη"** το οικουμενικό πνεύμα του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού φθάνει στην πιο κορυφαία του στιγμή, γιατί γίνεται συνειδητή πράξη, αποκτώντας πραγματική και αναμφισβήτητη σωματική υπόσταση με τον Σωκράτη, ο οποίος αρνείται να ζει συμβατικά, χωρίς ελευθερία, και προτιμά το θάνατο, παρά να στερηθεί τον ενθουσιασμό και τη χαρά, σαν αναζήτησης του ουσιαστικού σκοπού της υπάρξεώς μας.

Στην απολογία του, αποκαλύπτει τις τυποποιημένες και φοβικές συμπεριφορές των ανθρώπων και όλη την εικόνα ενός πολιτισμού που πελαγοδρομεί ασταμάτητα χωρίς πιλότο και χωρίς ξεκάθαρο δημιουργικό σκοπό, μοιάζοντας με το σήμερα του δυτικού πολιτισμού.

Ταυτόχρονα αρχίζει και η δύση του ελληνικού κόσμου, εφ' όσον το πνεύμα αυτού του ομμανιστικού πολιτισμού δεν μπόρεσε να ενσωματωθεί μέσα στην πραγματική ζωή, της λειτουργίας της δημοκρατίας, της παιδείας και των άλλων θεσμών, παραμένοντας σαν μια ουτοπική και άπιαστη ιδέα για ποιητές.

Είναι δύσκολο έως ακατόρθωτο να καταλάβουμε σήμερα τον πραγματικό χαρακτήρα αυτού του εξόχως οριακού κειμένου μέσα από τις μεταφράσεις του, επειδή η μεταγραφή του σε μια άλλη γλωσσική δομή και φωνή, είτε είναι η νέα ελληνική είτε η φωνή μιας οποιασδήποτε άλλης εθνικής γλώσσας, αλλοιώνει αναγκαστικά και παρερμηνεύει το ύφος και το ήθος του λόγου, άρα και το πραγματικό πρόσωπο του Σωκράτη και του Πλάτωνα.

Κάθε μεταφραστική απόπειρα όσο πιστή κι αν θέλει να είναι, δεν μπορεί να υποκαταστήσει τον πρωτότυπο λόγο ενός κειμένου, αφού εκ των πραγμάτων παράγει μια εντελώς νέα δομή, που ενέχει ένα διαφορετικό ήχο, παράγοντας μια άλλη μουσική και ένα άλλο νόημα.

Όμως, ο ήχος και οι μουσικές παράμετροι είναι που ρυθμίζουν τις σημασίες και το νόημα της κάθε φράσης και όχι η τυπική ή τυποποιημένη εκφορά μιας σειράς λέξεων. Ο τρόπος που θα επωθούν, είναι αυτό που καθορίζει την ευκρίνεια των ιδεών, των εικόνων και των αισθημάτων που κατοικούν μέσα τους.

Οι λέξεις για να αποκαλύψουν αυτό τον κρυμμένο κόσμο, πρέπει να μην ακούγονται σαν λέξεις αλλά σαν οχήματα σημασιών που διαρθρώνουν το νόημα. Στο άκουσμά τους όχι απλώς να καταλαβαίνουμε αλλά κυρίως να νοιώθουμε.

Ο σκοπός της εκφοράς **του ίδιου του αρχαίου πλατωνικού κειμένου** κατά την παράσταση, δεν είναι εμπεριέχει λόγους επικοινωνιακής πρωτοτυπίας ή στενά φιλολογικής ή ιστορικής αναζήτησης, αλλά την ανάγκη, από το άκουσμα της φωνής του αυθεντικού έργου, να αφουγκρασθούμε και να νοιώσουμε βιωματικά τα αισθήματα και τις ιδέες του Σωκράτη, αφού κάθε μετάφραση – ανάλογα με την οπτική γωνία και τις προσωπικές επενδύσεις του μεταφραστή – προσδίδει κάθε φορά κι ένα εντελώς διαφορετικό προσώπιο στο Σωκράτη (...).

Το δώρο του Δήμου ...

Η ίδια κάθε φορά κατασκευτική ατμόσφαιρα, όπως και στο Βουκουρέστι, στην Κράιοβα, αλλά και στο Βιετνάμ, την 25η Μαρτίου, όπου 27 πρεσβείες και διπλωμάτες απ' όλο τον κόσμο, χειροκρότησαν όρθιοι, με σεβασμό, το μήνυμα του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού.

Είδα τη συγκλονιστική παράστασή του. **Ένωσα να είμαι αυτόπτης μάρτυρας της δίκης.** Ένωσα τις δονήσεις της ζωντανής αρχαίας γλώσσας, τις δικές της μουσικές παραμέτρους.

Και **ο Αβδελιώδης είναι ένας σπουδαίος δημιουργός**, που μας προσφέρει ένα πολύτιμο δώρο.

Μη χάσετε την "Απολογία" »

Real NEWS
Σεμίνα Διγενή

Αποθέωση της παράστασης στο εξωτερικό

« Μεγάλο γεγονός για τον σύγχρονο Ευρωπαϊκό πολιτισμό και για την Ελληνική ιστορία, χαρακτηρίσε συγκινημένος ο Βέλγος εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Ανόι, **Μπρούνο Αρτζελέ**, συγχαίροντας, μετά την παράσταση της «Απολογίας του Σωκράτη», τον δημιουργό της παράστασης, Δήμο Αβδελιώδη, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος και τον Έλληνα Πρέσβη στο Βιετνάμ, **Νίκο Κανέλλο** εκδηλώσεις.

Την παράσταση παρακολούθησαν είκοσι επτά πρέσβεις, μεταξύ των οποίων οι πρέσβεις των ΗΠΑ, της Ρωσίας, της Γαλλίας, του Βελγίου, της Τουρκίας, της Βουλγαρίας, της Ισπανίας, της Ιταλίας, της Αλγερίας, του Μεξικού και της Παγκόσμιας Τράπεζας.»

Ανόι, Βιετνάμ (25/3/2016)

«(...) Τα αρχαία ελληνικά αντήχησαν στην αίθουσα του **Εθνικού Θεάτρου Βελιγραδίου** (Κυριακή 13 Νοεμβρίου 2016) και το κοινό παρακολουθούσε, όπως μας πληροφορεί η αναπληρώτρια καλλιτεχνική διευθύντρια του ΚΘΒΕ, Μαρία Τσίμα: «με κατάνυξη τον λόγο του Σωκράτη, αρκετοί μάλιστα, κυρίως φοιτητές που σπουδάζουν ελληνικά, μπορούσαν να καταλάβουν πολλές από τις λέξεις

Κατάμεστη ήταν η πλατεία και οι εξώστες του Θεάτρου και στο τέλος όλοι χειροκροτούσαν όρθιοι για αρκετά λεπτά, ενώ οι ηθοποιοί υποκλίνονταν ξανά και ξανά (...)».

Μαρία Ριτζαλέτου, «Έθνος»

«(...) Το μεγαλείο της μητρικής μας γλώσσας ξεδιπλώθηκε μπροστά μας και πραγματικά δεν υπήρξε θεατής που να έμεινε ασυγκίνητος μπροστά σ' αυτό το γλωσσικό μας θησαυρό. Η «Απολογία» αποδεικνύει περίτρανα ότι τα αρχαία ελληνικά δεν είναι απλά μια γλώσσα νεκρή, θαμμένη στα αυλάκια του χρόνου ή ξεχασμένη σε σκονισμένα βιβλία ή ένα εξεταζόμενο μάθημα που τυραννάει χωρίς λόγο τους μαθητές, αλλά ότι είναι **μια γλώσσα που έρχεται ολοζώντανη μέσα από τα βάθη των αιώνων και παραμένει μεστή, εκφραστική, άρτια δομημένη.** Ακόμα και ο θεατής που δεν είναι εξοικειωμένος με τη χρήση της μπορεί να κατανοήσει μεγάλο μέρος της και να συγκινηθεί από την ουσία των λέξεων, την ένταση και το ηχώχρωμά τους(...)».

Δήμητρα Λαμπροπούλου, "Culture.now.gr"

ANAGNORISIS
ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Μαυρομιχάλη 152, Αθήνα
Τηλ. : 2130342966

**ΚΕΝΤΡΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ «Αλφαία»
Α.Μ.Κ.Ε.**

συνεργαζόμενη με τον σκηνοθέτη
Δήμο Αβδελιώδη

Μιλήτου 77, Αργυρούπολη
16451 Αργυρούπολη
Τηλέφωνο : 6970-965456

ΠΛΑΤΩΝΑ, ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΣΩΚΡΑΤΗ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Διδασκαλία, Ερμηνεία Αρχαίου Κειμένου,
Σκηνικός χώρος, Σκηνοθεσία, Μετάφραση

Δήμος Αβδελιώδης

Μακέτες, Κοστούμι: **Αριστείδης Πατσόγλου**
Σχεδιασμός κατασκευή Κλεψύδρας:
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΡΧΑΙΑΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ,

Κώστας Κοτσανάς

Μεταγραφή στην Αγγλική γλώσσα, επιμέλεια
υποτιτλισμού: **Αμαλία Κοντογιάννη**

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: **Βασίλης Καραμπούλας**

ΜΕΛΗΤΟΣ: **Γιάννης Κολόι**

Διεύθυνση Παραγωγής: **Αθηνά Ζώτου**

Βοηθοί σκηνοθέτη: **Γιώργος Νικόπουλος, Δανάη
Ρούσσου,**

Ειρήνη Ζάρρα

Φωτογραφίες: **Κορνηλία Σιδηρά**

